

КИЇВСЬКІ КВІТИ ЦВІТУТЬ ЗА ОКЕАНОМ

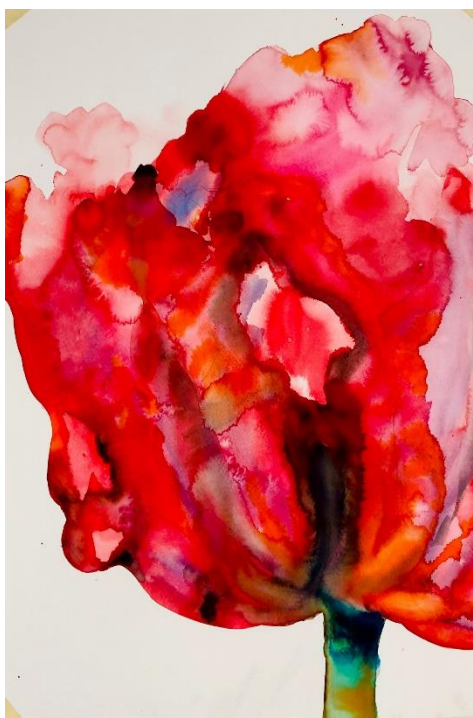
Автор: Алла Топчій

Ольга Полствин
DES COQUELICOTS DORÉS. 2022
Акварель

Вже понад півстоліття, а точніше 73 роки в Торонто існує Музей Тараса Шевченка в Канаді. Його по праву можна назвати частиною України в далекому заокеанні. Адже музей згуртовує українську громаду Торонто та інших міст постійно влаштовуючи різноманітні мистецькі події, зокрема художні виставки українсько-канадських мистців, майстер-класи, концерти, театральні вистави, вечори поезії та музики. Музей має експонати, що розповідають про ранню еміграцію українців до Канади, арт галерею, чудову бібліотеку. Тобто цілком справедливо можна сказати, що Музей намагається кожного дня створювати для його відвідувачів невеличке свято.

Ось і в останні дні вересня в Музеї Тараса Шевченка відбулася святкова подія – відкриття виставки українсько-канадської художниці Ольги Полствин «Крізь призму української приналежності». Назва досить влучна. Адже пані Ольга – українка, народилася і провела дитячі роки в Києві. Хоч уже 27 років проживає в Канаді, вона ні на мить не забуває про своє українське коріння. Бо, як зізнається художниця, воно продовжує формувати її ідентичність та її мистецтво. Саме в Україні Ольга Полствин робила перші кроки як образотворча мисткиня, навчаючись у Київській художній школі. І нині вона з теплотою згадує свого педагога Світлану Борисівну Недайборщ. А вже потім були - Університет Квінз, факультет флорентійської іконографії в Associazione Archeosofica di Firenze, сертифікована програма флористичного дизайну, членство в Канадському відділенні Міжнародного товариства акварелістів. Роботи Ольги Полствин були представлені в Україні, Італії, Франції та по всій Канаді. А перша персональна виставка художниці «Ботанічна радість: акварелі садів Рівервуд» відбулася минулого, 2024 року, у Visual Arts Mississauga.

LA TULIPE ROUGE. 2019 Акварель

SHARED LIGHT. 2024 Акварель

І ось через рік у Музеї Тараса Шевченка в Канаді Ольга Полствин вдруге презентувала свої картини, з якими можна буде ознайомитися до 31 жовтня нинішнього року. Як

зізнається авторка виставки, ці роботи були створені в час глибокої втрати – смерті матері та бабусі художниці та коли в Україні розпочалася війна. Вони містять і смуток, і красу, і стійкість перед обличчям змін.

Як відомо, мистецтво художника полягає в тому, щоб передати свої почуття і відчуття через образи. Для когось це дорогий йому з дитинства пейзаж, для когось -портрет коханої людини, для когось – вулички рідного міста. Ольга Полствин, як і одна з її улюблених художниць Катерина Білокур, малює квіти (в основному акварелі але є й акрилік). Це - квіти української землі, частина її чудової природи, звичаїв, традицій. На все життя вкарбувалися в пам'ять художниці краєвиди села на Полтавщині, куди, будучи школяркою, їздила на канікули до бабусі. А ще з юних років зачарувалася Ольга красою квітів, що росли в Національному ботанічному саду імені М.М. Гришка в Києві. В дитинстві художниця часто приходила сюди помилуватися ними.

Саме ці квіти – магнолії, цикломени, орхідеї, троянди і лягли в основу виставки Ольги Полствин «Крізь призму української приналежності». Хоч, як уже було сказано, художниця писала ці картини в дуже нелегкий для себе час – переживши втрату близьких людей, у них немає безнадійного відчаю, непоправного горя. Швидше за все, домінуючі в роботах Ольги Полствин не яскраві, а ніжно рожеві, світло-фіолетові барви навіюють легкий смуток, а ще – теплі спомини про те, що минуло, і разом з тим залишилося жити в серці назавжди. Сприйняття робіт художниці підсилювала чудова мелодія флейти у виконанні Володимира Томіліна. І здавалося, що акварелі Ольги Полствин і є відтвореною на папері музикою. Такі ж плавні, ніжні, бентежні. А ще, як влучно відзначила одна з відвідувачок виставки, вони ніби виринають із підсвідомості людини як сни. Деякі квіти здаються такими, що відображаються у тихоплинній річці. А, як відомо, можна дуже довго спостерігати як тече вода. Це заспокоює, умиротворює людину. Такі й роботи Ольги Полствин.

Крім квітів, на виставці «Крізь призму української приналежності» були представлені також натюрморти з яблуками – в ніжно рожевих, жовтих, світлозелених тонах. Мабуть. Це спомин про сад в рідному краї. Поряд із зображенням квітів і плодів, художниця

MAGNOLIAS, HRYSHKO BOTANICAL GARDEN, KYIV. 2024 Акварель

ОЛЬГА ПОЛСТВИН МАЛЮЄ. ФОТО

подала глядачам також виконаний аквареллю портрет жінки. Її обличчя ніби випромінює різнобарвне, але таке ніжне світло – фіолетове, жовте, виразні зелені очі. Воно ніби виринає зі снів, із теплих споминів. Саме так, досить тонко, ненав'язливо художниця зуміла передати в цьому портреті свій світлий смуток за рідною людиною.

Але виставка – це не лише споглядання картин мисткині, а й спілкування, обмін враженнями. Так було і на святочному відкритті 26 вересня в Музеї Тараса Шевченка в Канаді. А для Ольги Полствин презентація її робіт стала ще й несподіванкою. Вона зустрілася з однокласницею та подругою своєї матері діджітал-художницею Тетяною Протчевою, яка вже кілька років проживає в Канаді. Ольга пам'ятає як пані Тетяна відвідувала їхню родину в Києві, як проводили вільний час. На жаль, потім їхні шляхи розійшлися, як це часто буває в житті. Мама Ольги вже полинула в кращі світи, але доля звела її доньку і сина з киянкою за тисячі кілометрів від батьківщини. Звичайно, були зроблені фото на згадку. І хочеться вірити, що спілкування між земляками продовжуватиметься. Адже як важливо далеко від України відчувати дружнє плече близьких людей.